

Anmälare: [REDACTED], Skatteverkets förmedlingsuppdrag, Box 2820
403 20 Göteborg

Anmälan om förtal alternativt grovt förtal

Händelse: Arbetsdomstolen (AD) har i dom [REDACTED] förklarat att Lunds Universitets (genom rektor Torbjörn von Schantz) anklagelser gällande att jag ska ha fuskat i min forskning inte styrkts, samt förklarat Torbjörn von Schantz beslut 6 feb 2019 om uppsägning av Lunds universitet anställningsavtal med mig för ogiltigt. Se bilaga 1.

Oansett den friande domen i AD har universitetets rektor, Torbjörn von Schantz, i flera artiklar med stor spridning (Sydsvenskan den 24 april 2020, den 5 maj 2020, den 12 maj 2020) upprepat att jag har gjort mig skyldig till oredlighet i forskning och skarpt kritiserat AD:s dom (Bilaga 2). Det står klart att det inte är frågan om en idédebatt som skyddas av principen om fri åsiktsbildning, utan att frågan rör det enskilda fallet där jag utpekats som skyldig till det som AD friat mig för. En debatt på idéplanet hade kunnat föras utan att jag anklagas. I rektors artikel från den 12 maj förekommer den felaktiga uppgiften att de sakkunniga som anlätades av universitetets oredlighetsnämnd inte hade till uppgift att bedöma huruvida vetenskaplig oredlighet förekommit. Denna uppgift spelar en inte oväsentlig roll i argumentationen och har nyligen blivit föremål för en JO-anmälan (dnr 4032-2020). Syftet med von Schantz artiklar är klart och tydligt att utmåla mig som brottslig/klandervärd och att brett sprida kränkande och grundlösa anklagelser som jag blivit friad från i domstol. Eftersom artiklarna ligger öppet ute på internet är spridningen enorm. Konsekvenserna för mig personligen är mycket stora, bland annat att min framtida karriär påverkats, mitt rykte förstörts och min hälsa och mitt mående har starkt påverkats.

Gärningar: Spridande av falska uppgifter angående att jag ska ha gjort mig skyldig till forskningsfusk trots att Arbetsdomstolen friat mig från dessa anklagelser.

Gärningsman: Torbjörn von Schantz

Bakgrund: I december 2017 inlämnades en anmälan mot mig gällande oredlighet i forskning till Nämnden för utredning av vetenskaplig oredlighet vid Lunds universitet. I samband med anmälan mottog jag och min familj ett stort antal dödshot som polisanmälts (Bilaga 3). Universitetets hantering av dessa hot samt den allmänna arbetsmiljösituationen vid BMC har lett till allvarlig kritik från Arbetsmiljöverket. Sydsvenska Dagbladet skrev flera artiklar om ärendet. Detta ledde till att fallet blev allmänt känt på Medicinska fakulteten. Alla visste också att det var jag som stod i centrum. I denna veva inledde universitetet en arbetsmiljöundersökning.

Anmälan om oredlighet i forskning ledde till en utredning och den 15 november 2018 fattade universitetets rektor, Torbjörn von Schantz, beslutet att jag gjort mig skyldig till oredlighet i forskning. Ärendet behandlades därefter i universitetets personalansvarsnämnd, som den 6 februari 2019 fattade beslutet att jag skulle avskedas. Von Schantz undertecknad beslutet som ordförande i personalansvarsnämnden.

Den 13 maj 2019 stämde jag med hjälp av fackförbundet SULF, Lunds universitet i Arbetsdomstolen. Målet gällde frågan om Lunds universitets personalansvarsnämnd hade tillräckliga skäl för att avskeda mig. Universitetet lade nu arbetsmiljöundersökningen på is i väntan på domen från AD.

Dom meddelades den 22 april 2020. I domen [Bilaga 1] fastslås att det inte kan anses styrkt att jag gjort mig skyldig till oredlighet i forskning och att det därför inte fanns skäl att avskeda mig. Domstolen underkände således universitetets beslut att avskeda mig, och jag tillerkändes ett skadestånd på 125 000 kronor, samt full lön för den tid som gått sedan avskedet. Att domen fallit betyder att universitetets arbetsmiljöundersökningen måste återupptas.

Trots domen i AD valde emellertid Lunds universitet att ändå skilja mig från tjänsten med stöd av lagen (1982:80) om anställningsskydd §39. I samband med detta skrev von Schantz artiklarna som nämns ovan, där han bland annat framför att jag är en sådan dålig karaktär som ägnar sig åt fusk att den stora kostnaden som Lunds Universitet ådrar skattebetalarna i sin hantering av mitt ärende är "ett litet pris för samhället att betala". Med tanke på de skarpa formuleringarna i dom 2020 nr 22 gällande att Lunds Universitet inte överhuvudtaget styrkt anklagelserna om mitt påstådda fusk måste detta utspel från von Schantz sida betraktas som grovt förtal. Det får anses vara osannolikt att von Schantz inte är medveten om att eller varför jag blivit friad av AD.

Ett möjligt motiv för att skilja mig från tjänsten enligt lagen (1982:80) om anställningsskydd §39 är att man vill undvika att arbetsmiljöutredningen återupptas. Arbetsmiljöproblemen på Medicinska fakulteten är välkända och har som sagt skarpt kritiserats av Arbetsmiljöverket. Problemen togs nyligen upp av studenttidningen *Lundagård* nr 3 2020. Genom att jag skiljs från tjänsten hoppas man undvika att behöva utreda arbetsmiljön.

Sammanfattningsvis: trots den friande domen i AD har universitetets rektor, Torbjörn von Schantz, i flera artiklar med stor spridning (enligt beskrivning ovan) upprepat att jag har gjort mig skyldig till oredlighet i forskning.

Även om jag inte nämns vid namn står det fullt klart för de anställda vid BMC, för forskare verksamma inom samma forskningsområde, inom och utom landet, och min familj, vem det gäller. Torbjörn von Schantz insisterande på att jag är skyldig har förödande konsekvenser för mitt framtida yrkesliv och har haft betydande psykosociala följder.

Spridningen på min förra arbetsplats, bland familj och vänner, i professionella nätverk och under beaktande av de ytterst allvarliga konsekvenserna för mig, gör sammantaget att det, enligt min uppfattning, bör finnas tillräckliga skäl för att väcka allmänt åtal mot Torbjörn von Schantz.